

dolayı babasının emriyle ondan ayrıl-mak zorunda kaldığı rivayet edilir. An-cak bu ayrılığın üzüntüsünü içli şiirlerle terennüm ederek babasının merhame-tini celbetmiş ve Âtike ile tekrar bir araya gelmiştir.

Abdullah, Mekke fethine ve Huneyn Savaşı'na katıldı; Tâif muhasarasında yaralandı. Bir süre iyileşen bu yara da-ha sonra tekrar açıldı ve ölümüne se-bep oldu. Cenaze namazını babası kıl-dırdı. Abdullah'tan, Begavî ve Hâkim'in eserlerinde naklettikleri sadece bir ha-dis rivayet edilmiştir.

BİBLİYOGRAFYA :

Vakıdî, *Kitâbü'l-Megâzî* (nşr. M. Jones), Lon-don 1965-66 → Beyrut, ts. (Âlemü'l-Kütüb), I, 395, 402; III, 930, 931, 938; İbn Sa'd, *eş-Tabakâtü'l-kübrâ* (nşr. İhsan Abbas), Beyrut 1388/1968 I, 229; Buhârî, "Menâkıbü'l-Enşâr", 45; Taberî, *Târîh* (nşr. Muhammed Ebü'l-Fazl), Kahire 1960-70 → Beyrut, ts. (Dâru Süveydân), II, 376, 378, İbn Abdülber, *el-İstî'âb (el-İşâbe* içinde), Kahire 1328, II, 258; III, 199; İbnü'l-Esir, *Üsdü'l-gâbe*, Kahire 1285-87, III, 299; İbn Kesîr, *el-Bidâye*, Beyrut 1967, V, 263, 338; Nevevî, *Tehzîbü'l-esmâ*, Beyrut, ts. (Dârü'l-Kütübü'l-ilmîyye), I, 262; İbn

Buhârî'de, altısı *Şahîh-i Müslim*'de, beş tanesi de her iki eserde yer almış-tır. Ahmed b. Hanbel'in *Müsned*'inde ise iki ayrı bölümde (IV, 352-357, 380-383) yetmiş kadar hadisi bulunmakta-dır. Hayatının son yıllarında gözlerini kaybeden Abdullah, yüz yaşlarında iken vefat etmiştir.

BİBLİYOGRAFYA :

Buhârî, *et-Târîhu'l-kebîr* (nşr. Abdurrahman b. Yahyâ el-Yemânî v.dğr.), Haydarâbâd 1360-80/1941-60 → Diyarbakır, ts. (el-Mektebetü'l-İslâmiyye), V, 24; İbn Hibbân, *Meşâhîru 'ule-mâ' i'l-emşâr* (nşr. M. Fleischhammer), Kahire 1379/1959, s. 49; Hâkim, *el-Müstedrek*, III, 570-571; İbn Abdülber, *el-İstî'âb (el-İşâbe* için-de), Kahire 1328, II, 264-265; İbnü'l-Esir, *Üs-dü'l-gâbe*, Kahire 1285-87, III, 121-122; Nevevî, *Tehzîbü'l-esmâ*, Beyrut, ts. (Dârü'l-Kütübü'l-il-miyye), I/1, s. 261; Zehebî, *A'lâmü'n-nübelâ*, III, 428-430; İbn Hacer, *el-İşâbe*, Kahire 1328, II, 279-280; a.mlf., *Tehzîbü't-Tehzîb*, V, 151; *Tecrid Tercemesi*, V, 408; X, 356.

ALİ YARDIM

ABDULLAH b. EBÜ HADRED

(عبدالله بن أبي حدر)

Ebû Muhammed Abdullâh b. Ebî Hadred b. Umeyr el-Eslemî (ö. 71/690-91)

Sahâbî.

Babası Ebü Hadred'in asıl adı Selâme

buğu için bazı kaynaklarda Abdullah

u. Selâme diye de anılır. Hudeybiye An-tlaşması'ndan itibaren Hz. Peygamber'in emrinde seferlere katıldı, ayrıca muh-telif seriyelerde görev aldı. Bunlardan biri de Gâbe seriyesidir. Benî Cüşem kabilesinden Rifâa b. Kays'ın, müslü-manlarla Kaysoğulları'nın arasını boz-maya çalıştığını öğrenen Hz. Peygam-ber, Abdullah b. Ebü Hadred'in yanına iki kişi daha vererek Rifâa hakkında bilgi toplamasını istemişti. Abdullah da Medine yakınlarındaki Gâbe otağında Rifâa'yı pusuya düşürerek öldürdü, sa-yıları oldukça çok olan adamlarını kova-ladı ve develerini alıp Medine'ye getirdi. Son derece fakir olan Abdullah, gani-metten hissesine düşen on üç deveyi evleneceği hanıma mehir olarak verdi. Bu olaydan iki ay sonra meydana gelen Huneyn Savaşı öncesinde Hz. Peygam-ber tarafından bilgi toplamak üzere düşman içlerine gönderildi; görevini ba-sarıyla tamamlayarak topladığı bilgileri Peygamber'e getirdi. Hz. Peygamber'in ölümünden sonraki hayatı hakkında bil-

gi bulunmayan Abdullah, yaklaşık sek-sen yaşında vefat etti.

Abdullah b. Ebü Hadred, Hz. Ebü Be-kir ve Ömer'den hadis rivayet etmiş, kendisinden de oğlu Ka'ka' ve diğer ba-zı kimseler rivayette bulunmuştur. Ri-vayet ettiği hadislerden ikisi *Müsned*'de (VI, 11-12) yer almaktadır.

BİBLİYOGRAFYA :

Vakıdî, *Kitâbü'l-Megâzî* (nşr. M. Jones), Lon-don 1965-66, II, 634-635, 777, 779-780, 797; III, 877, 893, 939, 1008; İbn Hişâm, *es-Sire* (nşr. Mustafa es-Sekkâ v.dğr.), Kahire 1375/1955, III, 439-440; IV, 626, 629-631; İbn Sa'd, *et-Tabakâtü'l-kübrâ* (nşr. İhsan Abbas), Beyrut 1388/1968, II, 150; IV, 309-310; Taberî, *Târîh* (nşr. Muhammed Ebü'l-Fazl), Kahire 1960-70 → Beyrut, ts. (Dâru Süveydân), III, 34, 158; İbnü'l-Esir, *Üsdü'l-gâbe* (nşr. Muhammed İb-râhim el-Bennâ v.dğr.), Kahire 1390-93/1970-73, III, 210-211; İbn Hacer, *el-İşâbe* (nşr. Ali Muhammed el-Bicâvî), Kahire 1390-92/1970-72, IV, 54-57.

KEMAL SANDIKÇI

ABDULLAH b. EBÜ İSHAK

(عبدالله بن أبي اسحق)

(bk. İBN EBÜ İSHAK).

ABDULLAH b. EBÜ REBİA

(عبدالله بن أبي ربيعة)

Ebü Abdîrrahmân Abdullâh b. Ebî Rebî'a b. el-Mugîre el-Mahzûmî (ö. 35/656)

Hz. Peygamber'in Yemen'e vali olarak gönderdiği sahâbî.

Meşhur Arap şairi Ömer b. Ebü Re-bîa'nın babası olan Abdullah, Câhiliye döneminde baharat ticaretiyle büyük servet kazanmış Kureyşli bir tâcidir. Bu dönemde elçi olarak gönderilen he-yetler arasında yer almıştır. Müslüman muhacirleri geri istemek üzere Kureyş tarafından Habeşistan'a gönderilen he-yet içinde, ayrıca Bedir Savaşı'nda esir düşen Mahzûm kabilesi mensuplarının fidyelerini ödemek için Medine'ye giden heyette bulundu. Uhud Savaşı'nda yüz müşrik okçusuna kumanda etti. Mekke fethinde Hz. Ali'nin kız kardeşi Ümmü Hânî'nin himayesini temin ederek canı-nı kurtardı.

Abdullah, Mekke'nin fethedildiği gün müslüman oldu. Hz. Peygamber Hu-neyn Savaşı'na giderken ondan 30.000 (veya 40.000) dirhem-borç aldı. Huneyn dönüşü borcunu ödeyerek kendisine ve

ABDULLAH b. ALKAME

عبد الله بن علقمة

bk. ABDULLAH b. EBÜ EVFÂ

Küfe'de en son vefat eden sahâbî.

ABDULLAH b. EBÜ EVFÂ

(عبدالله بن أبي أوفى)

Ebü Muâviye Abdullâh b. Ebî Evfâ el-Eslemî (ö. 86/705)

Küfe'de en son vefat eden sahâbî.

Babası Ebü Evfâ'nın asıl adı Alkame'dir. İbn Ebü Evfâ diye de anılan Abdul-lah, *Bey'atürrıdvân*'da bulundu. Hay-ber'in fethine ve Huneyn Savaşı'na katıl-dı. Hulefâ-yı Râşidîn dönemindeki fetih-ler dolayısıyla, diğer pek çok sahâbî gibi Medine'den ayrılarak Küfe'ye yerleşti.

Ashabın uzun ömürlülerinden biri olan Abdullah, Ebü Hanîfe'nin görebildi-ği dört sahâbiden biridir. İsmâil b. Ebü Hâlid, Şa'bî, Abdülmelik b. Umeyr, Ebü İshak eş-Şeybânî, Amr b. Mürre gibi ünlü kişiler ondan hadis rivayet etmiş-lerdir. Hz. Peygamber'den rivayet ettiği hadislerden doksan kadarı zamanımıza ulaşmıştır. Bunların on beşi *Şahîh-i*